

de Byrder, ſom Krigen paalægger, og ere betragtede ſom midlertidige Love, ſer jeg ikke, at det bevifer Noget. Jeg kan ikke ſe, at det bevifer Andet, end at det ærede Medlem for Middelfart, (Monrad) i det andet Thing har Ret, naar han der har beklaget ſig over, at han den Gang havde ſaa megen Tillid til Ero og Love i Danmark, at han ikke havde faaet ſat en beſtemt Tidſgrænſe ind i Lovven. Jeg har i Dag gjort mig den Uleilighed at gennemſe de Forhandlinger, der gif forud for Loven af 5te Auguſt 1864. Jeg vilde gjerne ganſke kort have Lov til at gjøre et lille Uddrag deraf. Jeg har ikke fundet det mindſte Spor af, at denne Lov ſkulde have Karakteren af at være vedvarende. Uvertimod, helt igjennem, baade i ſelve Lovforſlagets Motiver og under Forhandlingerne, i Udvalgets Betænkning o. ſ. v., gaar der dette, at det er en midlertidig Lov, der er foranlediget ved Krigenſ Jørelſe og nødvendiggjort ved Krigen. Jeg ſkal ſaaledes bemærke, at i Lovforſlagets Motiver udtales blandt Andet dette, at Regjeringen havde tænkt paa at paalægge alle toldpligtige Vareartikler en forhøiet Afgift uden Henſyn til den end Lovbeſtemte Told, men dette undlod man „fordi man derved havde maattet gaa ind paa en almindelig Underſøgelse af Toldbeſtætningsprinciperne, ſom næppe nogenſinde bør være Gjenſtand for en foreløbig Lov“. Dernæſt havde Regjeringen tænkt paa at forhøie alle Lovbeſtemte Toldſatſer med en beſtemt Procent, hvilket ganſke viſt vilde have været det Simpleſte, ſiger Regjeringen, men man vilde derved mere eller mindre bryde de Principer, der gaa igjennem den hele Toldlov, Noget, der i og for ſig vilde være mindre rigtigt ved en midlertidig Foranſtaltning ſom Krigſſkatten er. Jeg mener, at deri gives klart tilkjende, at Regjeringen betragter det ſom en Krigſſkat, ſom en midlertidig Lov og intet Andet. Med Henſyn til Tiden, for hvilken Loven ſkulde gjælde, bemærker Regjeringen ogſaa i Motiverne, at om end den foreliggende Lov efter ſin Natur og Henſigt kun er beregnet paa en midlertidig Tilværelſe, vil det dog være uviſt, hvor længe Forholdene vilde gjøre Krigſſkatten nødvendig. Ved Fremlæggeſen bemærker Finantsministeren blandt Andet, at denne Krigſſkat var en overordentlig Afgift. I Udvalgets Betænkning fremhæves blandt

Andet, at Krigenſ Jørelſe gjør denne Lov nødvendig. Dernæſt Forhandlingerne i Rigsraadet. De vidne paa hvert Blad om, at denne Skat har en midlertidig Karakter og ſlet ikke nogen vedvarende. Nu har jeg nok hørt det blive gjort gjældende, at Ordet „midlertidig“ ſkal ſlet ikke gaa paa Krigſſkatten, men ſkal tages i Forhold til Toldlovgivningen, at det er en midlertidig Toldlovgivning, ſom ſenere ſkulde nærmere ordnes. Jeg ſkal erkjende, at Ordet „midlertidig“ ganſke viſt kan betyde to Ting. Det kan ganſke viſt hentyde til en ſærlig Toldbrevidſion, hvis det var det Krav, der havde baaret den midlertidige Lov frem, men det er bekjendt nok, at det var det ikke. Vi havde jo nys faaet en ny Toldlov kun et halvt Aar før, den foreløbige Lov af 19de Februar 1864, ſaa det kan ikke være det ſærlige Krav, der bar den frem, og det er ſom ſagt bekjendt nok, at det heller ikke var det. Den havde ikke ſin midlertidige Karakter i den Retning, men udelukkende i Retning af Udgifterne til Krigenſ Jørelſe. Det, der alſaa kan være Spørgſmaal om, er: Hvorlænge ſkal den Lov gjælde. Saa er det jo viſt nok, at den maa gjælde, ſaa længe Krigen føres, og de ved den foranledige de Udgifter gjøre den nødvendig, men at det ſkulde være nødvendigt nu at bevare denne Lov, der er bleven til i et ſaadant Diemed, efter 20 Mars Forløb, det er mig ufatteligt. At der nu kan være Tale om Udgifter til Krigenſ Jørelſe, kan jeg ikke forſtaa, ſaa meget mere ſom det er en Kjendsgjerning, at en Krigſſkat nu igjennem de mange Aar har betalt hele Udgiften til Krigen, og ſaa meget mere endvidere, ſom vor ſinantsielle Status, ſaaledes ſom jeg alt tidligere har mindet om, er ſaaledes, at vi igjennem de ſidſte 10 Aar have betalt konstant til Jernbaneanlæg 86½ Mill. Kr., medens vi ved Forrentning og Afdrag kunde have bygget eller kjøbt de ſamme Jernbaner blot for et aarligt Tilſkud af 503,000 Kr. Naar vi ſaa have havt Raad til at betale ſaa ſtorartede Jernbaneanlæg kontant, kan der ikke være Tale om, at Krigſſkattens Beholdſe nu længere er nødvendig. Derfor ſkal jeg ſaa ſiøe, at da Toldbeſtætningen nu indbringer 28 Mill. aarlig eller 4 Gange ſaa meget ſom de kongelige Statter efter Hartkornet i hele Landet, og da dernæſt denne uhyre Byrde væſentligſt eller tungſt